

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnishvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Konvencionalne laži v politiki.

Laži so se že kedaj udomačile v politiki. Posebno priljubljeno orožje so diplomatom. Pa ker ravno lažejo vsi ti gospodje, laž nič ne škoduje v njih stanu, kajti že tako ne veruje drug drugemu. Na tihem so sporazumljeni med seboj o tem, da je vselej nasprotno pravo, kar govoré, in takó še povoljno izhajajo med seboj.

„Ali veliko občinstvo ni vajeno lažij, in žali-bog še vedno preveč spoštuje tiskano besedo. Naj bo kaka trditev še toliko nezmisljena in absurda, vender se sprime širših krogov, če jo le ponavljajo dan za dnevom tako imenovani merodavni listi bralcem. Diplomati redkoma prevari diplomata, kakih 5, 6 liberalnih časnikov pa ima za norca ves svet.“

„Pohod gospoda Crispija v Friedrichsruhe je temu zopet lep dokaz. Ali ne žlobudrajo vse liberalne novine o „Tripelalijanci“, o trdni zvezi Italije z Nemčijo in Avstro-Ogersko? Gospodje novinarji računijo v resnici na to, da imajo njih bralci za čudo kratek spomin,“ drugače bi ne predstavljali bralcem basni o avstrijsko-prijaznim mišljenji nekdanjega Garibal-dijanca Crispija! Ali občinstvo je čez vse dobrosrčno, in požira z največjo mirnostjo take velblude.“

„Res je pač, da se Italija naslanja na Nemčijo, ker išče pri Nemčiji varstva proti Franciji, in ker se nadeja s pomočjo Nemčije še kaj posebe pridobiti. Politika je zdravo in krepko sebična. Kdor pričakuje kaj drugega od Italije, kot take krepke sebične instinkte, naj se potem pač ne pritožuje, koga hudo prevarajo dejanja. Avstrija ne more Italiji ponuditi ničesar, kar bi imelo zanjo veljavo, kajti Tridenta, mesta Tržaškega in Dalmacije nikdar z lepa ne oddamo. Pokrajine, kakor Benetke se ne oddajajo vsak dan. Italiji je torej jako malo mari prijateljstvo Avstrije. Se ve da sprejme — dokler traja mir — prijaznososesko razmerje, kajti to je veliko primer-nišje in poleg tega ob enem cenejše, kot pa napet položaj. Drugače pa je Italiji v obče in gospodu

Crispiju posebe jako vse jedno, kako mislijo o njem na Ballplatzu na Dunaji. In vender klepetajo časniki o približanji Italije k vsrednjima silama, in o „povečanem poročstvu za vzdržanje miru,“ jedno je tolika laž, kakor drugo.“

Kajti Italija se ne bliža osrednjima silama, ampak Nemčiji. Državni kancelar knez Bismarck ima pač skoz in skoz uzrok, da prišteva pohod gospoda Crispija k svojim uspehom, pozicija Avstrije pa se ni s tem pohodom niti v najmanjšem okrepila. Ko bi naša monarhija — česar Bog varuj — prišla v kako politično stisko, bi nam Kvirinalska vlada gotovo ne pomagala, pač pa bi se od vseh strani zopet oglasili požrešni glasovi Italije irredente, in bi bilo jako dvomljivo, ali bi se našel potem drugi Depretis, da bi jo zatrl.“

„Mi vemo, kakó smo z Italijo“, takó se je izustil pred leti velik funkcionarij avstrijski v zaupnem krogu, intasta vek, poln nezaupanja, velja tudi danes. Beseda tripelalijanca je laž. Italija je zvezana z Nemčijo, in Avstro-Ogerska je zvezana tudi z Nemčijo, ali ti dve zvezi sta daleč od kake jednote, temveč tekata vsporedno. O ozki ali intimni razmeri med Avstrijo in Italijo ni nobenega sledu.“

Naravno takó pa je laž, da gospodje novinarji o vzdržanji miru. Taki dogodki, kakor demonstrativno potovanje italijanskega ministra k nemškemu državnemu kancelarju, ne zagotavljajo miru, ampak ga prej spravljajo v nevarnost.“

(Konec prih.)

Bolgarske zadeve.

V nedeljo je minul teden, kar so bile volitve v Bolgariji. Izid je, kakor smo že povedali, za vlado jako ugoden. Opozicija bode imela v sebranju le neznatno število zastopnikov. Nasprotniki slovanstva se veselé, da je Rusija dobila nova brca, ko je bolgarski narod pokazal, da zanjo ne mara. Mi smo pa trdno prepričani, da izid volitev ni izvor narodnega mišljenja v Bolgariji, ampak le posledica neznanskega pritiska in mnogih nezakonitostij. Potem, kar se je pred volitvami godilo v Bolgariji, tudi drugačnega izida ni bilo pričakovati. Ob kratkem

hočemo opisati bolgarske razmere, kakor jih slikajo dopisniki ruskih listov in Bruselskega „Norda“ v Bolgariji.

Pred volitvami se je odpravilo res obsedno stanje, toda le na videzno. Ko so se bolgarski ministri posvetovali o odpravi izjemnega stanja, je temu ugovarjal Načevič, češ, da vlada potem ne bode imela dosti moči, da bi ovirala gibanje nasprotnikov. Ministerski predsednik Stambulov ga je pa potolažil, rekši: „Če odpravimo obsedno stanje, uveli bomo zopet palico, in dokler imamo to vse-mogočno sredstvo se nam ni treba bati.“

In res se je z odpravo obsednega stanja za opozicijo stanje močno shujšalo. Poprej, ko je vlada vojaška oblast, bil je vsaj nekak red, neka disciplina, sedaj je pa zavlada popolna samovolja. Vso oblast dobila so v roko patrijotična društva, katerih člani so sami tajni vohuni in razbojniki. Noben opozicionalec ni bil več varen, da ne bi ga brez vsacega povoda zbili s korobači ali da bi ga kak malopridnež ne ovadil ter bi ga zaprli, ne da bi sam vedel zakaj. Pri taci razmerah je naravno, da noben ni mogel agitovati za opozicijske kandidate.

Policija začela je strogo nadzorovati vse člane opozicije. Pred hišo Radoslavova postavila je žan-darje, ki so nosili palice, da bi jim prišla da bodo vedeli, če ta bolgarski politik občuje s Čaukovi. Pred vsem pa Stambulova vlada skuša na vsa boljša uradniška mesta spraviti samo svoje pristaše, kateri jej bodo v vseh slučajih pomagali zatirati narod. Da more prejšeje uradnike odstavi, zmislil se, da je kaj pomeveril ali kaj podobnega. Ravnatelj pošt Stojanovič je bil vnet pristaš Radoslavova. Stojanovič je bil jeden glavnih udeležiteljev Plovdivskega preobrata, kajti bil je član odbora, ki je delal priprave za preobrat. Vsakdo bi mislil da tacega moža, ki ima po nazorih sedanjih bolgarskih vladnih mož take zasluge za domovino, vender ne bodo preganjali. Toda vse to ni nič pomagalo, odstraniti ga treba, ker neče z vlado hoditi po drni in strni. Stojanovič je poprosil za dopust, da pojde za nekaj časa v inozemstvo. Ta čas se je zdel njegovim nasprotnikom ugoden, da se ga znebe. Zmislili so, da je pomeveril nekaj starih vzhodnorumelj-

LISTEK.

Začetek romana.

(Obrazek s Slovaškega. Češki spisala Gabrijela Preissová. *)

Po vsi goličavi je tiho, istotako zadaj v gozdu. Nedelja je, in v podvečer prazničnega jesenskega dne ne pride gozdarju na um, da bi tu pobajal; zajec ne poskakuje tu, tiček se ne preletava, niti brošč ne leze. Vse se je zateklo v zatišje, ker se pripravljajo na dež.

Nebo se sivi, temni oblaki počivajo, kakor bi se kmalu hoteli zgruditi na zemljo. Pred malim časom ponehal je veter, zrak je topel, težek — veneča trava in veje se ne ganejo.

Vender šušti nekaj v obližji, devotka nabira oklestke in iveri. Razgledavši se po nebu postala je tiho, ni je bilo slišati.

To je Poluša Juraskova, najlepše dekle iz celega Panova. Postave in kretanja je ljubeznivega, ličica ima kakor iz surovega masla, oči žive in ob jednom nežne — vsa je ljubezna.

Mamica jo je poslala, ko se je vrnila od po-

*) Ilustracijo k temu „obrezku“ prinesel je „Slovan“ 1886, št. 20.

poludanskega blagoslova domov, s kolami v gozd, da bi imela drugi dan s čim kuriti. Saj to pač ni greh, če se po blagoslovu opravlja lahko delo — a druge devotke, če tudi niso tako premožne kakor Poluša, gredo o tem času na besedo ali na vas pogovoriti in pozabavati se z mladeniči — ona pa mora biti tu sama . . .

Vzdihnila je. Ko bi bila mogla vsaj Tončku reči, da bi prišel za njo; zdaj je bo zaman iskal pri vratih ali za vrto! Ta njena mamica, kadar se kaj spomni, pa že mora biti; privlekla jej je iz skednja kola. „Le pojdi in glej, da se kmalu vrneš! . . .“ Še hotela je, da bi se Poluša vsa preoblekla v delavniško obleko, a obdržala si je vender nedeljski predpasnik, telovnik in rokavce. Saj jo vender ljudje srečujejo, dosta, da mora iti v spodnjem krilu in bosa. Ob takih mislih zvezala si je devotka s povescmom butaro, ki je bila d'nes mnogo manjši nego sicer; naložila jo je na voziček, utaknila glavo v obravnice in šla hitro proti domu. Ko je bila že blizu kolovoza, zazvenel jej je v uho to pot kônj in ropotanje voza. Kdo se pač pelje skozi gozd? Ustavila se je za skladovnico drv, snela obravnice z ramen in zrla proti oni strani. Na cesti pri brezovini pokazala se je gosposka uprega —

jej, grajski se peljejo! Prestrašila se je. Iveri pobirati ni dovoljeno, in zdaj naletite jo tu!

„A kaj bi . . .“ tolažila se je takoj, „saj je gozdar naš kum in on je dovolil.“

Voz leti kakor veter; štirje konji ga vlečejo, a jeden bi ga prav lahko peljal!

„Saj so vender bogataši na svetu“, pomisli devotka upiraje sanjarske oči v nenavadno prikazen. In kako lep pes teče za njimi, glej, zdaj je obstal — in konji — voz tudi!

Poluša obledela je od strahu, oči vzdignile so se jej k obrazom na vozu. Mirni, otroški, nedolžni pogled vé, da se jej ne morejo približati, niti je karati, — in vender se devotka trese in po malo poveša glavo upirajoč pogled na roki, ki v zadregi stiskajo obravnice med prsti.

„Radi mene so se ustavili, gledajo me . . .“ šine jej v glavo.

Že mnogokrat čula je Poluša, da je lepa kakor podoba razstavljena na ogled. Ne le pri njih v vasi, tudi mestni ljudje so jej povedali. Od Tončka take pohvale niti poslušala ni. Ta siromak ni nikdar, če se je sestal z njo, modrejšega vedel povedati, kakor da jo je občudoval in hvalil. Kaj pa je na vsi krasoti, če je človek reven kakor vrabec po zimi . . .

(Dalje prih.)

Danska spodnja zbornica je zavrila provizični finančni zakon z 68 proti 25 glasom. Vlada se je že nadejala, da bode letos vsaj eden del opozicije glasoval za budget, a se je motila. Zategadelj pa vlada ne bode odstopila, a se bode zadovoljila, da jej le zgornja zbornica budgeta ne odreče.

Dopisi.

S Štajerskega 20. oktobra. [Izv. dop.] V novinah se čita o seji eksekutivnega komiteta, pri kateri je bilo tudi ministerstvo navzočno. Popolnem se zlagamo s postopanjem čeških poslancev, ko so odločno zahtevali, kaj hočejo od Gauča. Da, lepo je tudi čitati, da so nemški konservativci in Hohenwart podpirali „Česky klub“ ter da je knez A. Liechtenstein z ogromno statistično stvarino pobijal Gauča. Vse to je lepo in hvalevredno. A hvalevredno ni, da se o terjatih slovenskih ni ničesar ali jako malo govorilo. Hohenwart je le najnovejšo krivico razkril, katero je Gauč kranjskim Slovencem storil, a starih krivic, katere se Slovencem godé, in starih slovenskih terjatev ni omenjal.

Graški deželni šolski svet je še vedno nepostavno sestavljen, ker ni nobenega deželnega šolskega nadzornika, ki bi bil popolnem več slovenskega jezika, kar zahteva deželna postava, pod katero je, ako se ne motim, tudi Taaffe podpisan. Okrajnimi šolskimi nadzorniki so se letos zopet večinoma imenovali stari zagrizeni nemškutarji, mej njimi znani Ambrožič, kateri je slovenske poslance lopovom primerjal, ter Ranner in Baumgartner, znana podpiratelja „Nemškega Schulvereina“; ti ljudje so se imenovali okrajnimi šolskimi nadzorniki, dasi so naši poslanci odločno zahtevali naših mož. Paralelke v Celji in Mariboru še tudi neso urejene, dasi je Gauč dobil nalogo, jih še s pričetkom tekečega šolskega leta ustanoviti. Na srednje šole na Slovenskem nastavlja se še vedno z malimi izjemami sami Nemci, a Slovenci si pa morajo kruha izven dežele iskati, tako v Bosni in Hercegovini. Da, celo po narodnih šolah na Slovenskem se nastavlja učiteljske moči, ki neso iz slovenščine izprašane, §. 6. državne šolske postave se v obraz bje, zahtevaje po nekaterih krajih že v prvem letu pouk nemščine. Tako bi Vam lahko naštel krivic, da bi si napolnili cel list; a ko bi se le to bilo Gauču povedalo in ko bi bil kdo le zahteval, da se te najvišje krivice odstranijo, bil bi vesel.

Zdaj je bil čas, da bi se bil povzdignil glas za rajo avstrijskih Slovanov; čas se je zamudil. Veselilo me bode, ako lahko porečem, zmotil sem se, in hvalil Vas bodem na vse grlo, v nebo povzdigovaje zasluge zločnih naših poslancev.

S Ptujja 20. oktobra [Izv. dop.] Volitev v okrajni zastop ptujski je bila meseca julija t. l., odbor se je konstituiral dne 28. julija. Do danes se še ne ve, so li dotični akti na Dunaj priromali, ali še kje v Gradci počivajo. Čudno, jako čudno je, da ta stvar toliko časa potrebuje. Uriva se nam vprašanje, zakaj so naši poslanci na Dunaji, če take malenkosti ne morejo v tir spraviti. Kakor je Taaffe se sam izrazil, so vsi protesti nasprotnikov proti konstituiranju okrajnega odbora pri ministerstvu že odbiti, torej ni nobenega uzroka več, stvar še nadalje zavlačevati. Pri zadnjih volitvah, ko so naši ljudje protestovali, neso protesti nič pomagali, predsednik in podpredsednik sta bila takoj potrjena. Kmalu bode že štiri leta, kar je bil prejšnji okrajni zastop voljen, a voli se le na tri leta.

Iz spodnje Štajerske 19. oktobra [Izv. dop.] Kako temeljito umejo nekateri uradniki in sploh juristi na dolnem Štajerskem naš jezik, dokazuje sledeča sicer neznamna, vendar istinita dogodba, katero priporočamo gosp. pl. Gautschu in bar. Pražaku v resni pretres in uvažanje.

Slovenska stranka toži slovensko stranko za voljo razžaljenja časti. Suget žaljenja časti je izrek in očitje: ti (tožnica in žena moža M.) si moža N. tako tešča, kakor... (— tukaj pride primera, ki ni posebno lepa in kojoj torej opustimo —). Sodnik obsodi obtoženo po §. 487 k. p.; tožena se pritoži glede krivde in prosi za prepis razsodbe. Ta se ji da in ona gre z njim k odvetniku, ki že veliko let živi na spodnjem Štajerskem in ki je že marsikateri groš dobil od slovenskega kmeta, skoro rečeno, da vse svoje groše, kar jih ima; saj jih ni malo.

Prepis razsodbe je bil v slovenščini sestavljen. Odvetnik ne razume besede „tešča“ in pošlje vprašati sodnika, ki mu jo seveda raztolmači. Po-

tem uložil utemeljitev pritožbe — se ve da v nemščini.

Zdaj pa vprašajmo: Kaj bile, ako tudi sodnik ne razume besede „tešča“? On stranko, ki tožbo na zapisnik dati hoče, odpodi bona fide, meneč, saj to očitje ni nič, posebno nič takega, kar se pod postavo subsumovati da. No, in kakošne nasledke bi imelo tako postopanje v etičnem oziru? Kakošne nasledke ima to za vzgojo in izobraževanje domačega ljudstva? Ali bi ne bilo umestno, da bi nam gosp. minister pl. Gautsch dal na to odgovor, zaradi tega, ker on meni, da ima slovensko ljudstvo preveč omikanega proletarijata.

Z Vidma 17. oktobra. [Izv. dop.] Od c. kr. sodnije v Brežicah pozvan je bil gosp. M. Š. z Vidma s tremi opravičevalnimi pričami k glavni obravnavi zaradi prestopka postave dane v varstvo proti pasji steklenini na 18 dan t. m.

K toženemu pride danes občinski sluga ter zahteva da naj mu njegovo in njegove soproge vabijo k dotični obravnavi vroči z dostavkom, da je obravnava za teden dnij preložena. — Toženec zahteva, da se mu dopis c. kr. Brežke sodnije v pojasnilo pokaže, na katerega bode a ergo svoj „vidi“ pristavil, ali vsaj naj mu občinski urad pismeno naznani, vsled katerega sodnijskega odloka je obravnava preložena in na kateri dan.

Na to mu občinski sluga prinese sledečo nemško pisano zmes.

„Zu folge Auftrages des kk. Bezirksgerichtes Rann (?) haben Sie die Vorladungen sofort dem Gemeindeamte abzugeben resp. dem Ueberbringer dieses einzuhandigen, im andern Falle aber die Gründe der Verweigerungsabgabe H. a. anzugeben. Gemeindeamt Videm am 17/10. 1887.“

L. S.

Novak m. pr.

Dragi čitatelji ne mislite, da je na ukazu podpisani Novak tisti po Marburgarci in Graški tetki v tretje nebesa povzdigovani velezaslužni Videmski župan, ne, on je bolan, ampak sin njegov je, ki urađuje in namesto prvega občinskega svetovalca ukaze samovlastno podpisuje.

Zatoženec ne ve, bo li obravnava 18. ali 25. ali katerega dne se vršila, in kdo mu jamči za nasledke, ki utegnejo zaradi tako pomanjkljivega premeščenja dneva nastati. — Koliko časa bode pri nas na Vidmu tako upravništvo na škodo občanov davkoplačevalcev trajalo?

Domače stvari.

(Deželni šolski svet kranjski) imenoval je v svoji poslednji seji: Josipa Ažmana, učitelja pri sv. Križi pri Tržiči, stalnim učiteljem na jednorazrednici na Breznici; Valentina Zavrla, začasnega učitelja na jednorazrednici v Mehovem, stalnim učiteljem na istem mestu; in Janeza Jakliča, učitelja v Toplicah, stalnim učiteljem v Poljanah. Florijan Kalinger, učitelj v Bavti Vasi, premeščen je v Radovico, tamošnji učitelj Martin Judnič pa v Bavto Vas. Razpisano 4. mesto na ljudski šoli v Senožeah dobila je gspđc. Karolina Perušek, učiteljica na dvorazrednici v Žabnici na Koroškem.

(Premembe v Ljubljanski škofiji.) Gospod Jakob Ferjančič dobil je župnijo v Zavrčah; gospod Kozma Pavlič, župnik v Tuhinji, župnijo pri sv. Križi pri Kostanjevici.

(Premembe v Lavantinski škofiji.) Dekanom v Zavrči je imenovan tamošnji župnik, g. Rupert Šuta. G. Fran Irgl, nemški pridigar in katehet na meščanski šoli v Celji, imenovan je vikarjem mestne župnije, gospod Martin Matek, dr. juris cand. in kaplan v Žalci, imenovan je nemškim pridigarjem v Celji, g. Adam Grušernik, provizor v Vitanji, premeščen je kot kaplan v Žalec. — Umrl je g. Fran Simonič, kaplan v Žetalah, v 31. letu svoje dobe.

(Stritarjevih zbranih spisov) izideta jutri 17. in 18. snopič.

(Za železnico iz Celja v Šoštanj in Velenje) je deželni odbor štajerski potrdil okrajnega zastopa Celjskega sklep ter za to progo odločil 40.000 gld.

(Na vseučilišči v Gradci) bilo je do 20. t. m. upisanih 484 juristov, 476 medicincev, 64 slušateljev modroslovja, 101 bogoslovec, 102 farmacevta, vkupe 1227 slušateljev.

(Zakasnele lastovke.) Te dni opazovali smo v Ljubljani tolpo lastovk, ki so se zakasnele in katerim je najbrže sneg na Krasu zastavil pot proti jugu. Tudi v Zilski dolini na Ko-

roškem prikazale so se dne 16. t. m. lastovke, ki so zaradi neugodnega vremena še le dne 18. t. m. odletele. Mnogo lastovk, posebno mlajših, našli so zmrznjene.

(Prisilno cepljenje.) Načrt zakona za obligatno cepljenje je že gotov in določuje, da se morajo otrokom dvakrat kozé cepiti. Prvikrat v prvem, drugikrat v dvanajstem letu. Troške cepljenja plača država.

(Vabilo na občni zbor) Braslovške podružnice sv. Cirila ki bode 23. oktobra 1887, popoldne ob 4. uri v Letuši v gostilni na Bizjakovem. Dnevni red: 1. Volitev definitivnega odbora in načelnštva. 2. Poročilo blagajnika. 3. Upisanje novih družvenikov in uplačevanje družvenine. V obilno udeležbo vabi zač. odbor.

(Razstava konj) bode v Celji dne 27. t. m. ob prisotnosti cesarjeviča Rudolfa in cesaričinje Štefanije. Prisodilo in razdelilo se bode pri tej priliki 31 daril.

(„Hrvatski pravnički koledar“) izdala je tiskarna in knjigovoznica Julija Pfeiffera v Oseku. Koledar je prav dobro urejen, ima lično elegantno obliko, in bode slovanskim juristom prav dobro služil, ker se nahajajo v njem vsi potrebni podatki in naslovi. Prav lepo, trdo v platno vezan koledar, ki nadomestuje listino, stoji 1 gld. 80 kr. s poštnino 10 kr. več.

(Velikega medveda) ustrelil je dne 19. t. m. na Javorniku pri Cérknici knez Hugo Windischgrätz. Lovci sledili so na novem snegu dva velika medveda, napravil se je lov in ko se je zastavil primeren prostor, posrečilo se je jednega medveda pognati proti lovcem. Malo korakov od kneza bil je dobro v srce zadet in zgrudil se je v dimu. Drugi medved pa jo je hitro popihal skozi gonjače, katere je zelo prestrašil in razgnal. Letos je to, kakor znano, že drugi medved, ustreljen na kneževem lovu.

(Iz Litije) 20. oktobra se nam piše: Do sedaj imel sem lisico za jako pretekano in lokavo žival, zdaj pa je zgubila ves svoj renomé pri meni. Nadalje moram jej odrekati vso premetenost, kajti da se da kar tebi nič meni nič v kuhinji pobiti s sekuro, to je kaj nečuvenga za tacega zvičarja. Predčerašnjim se je lovilo v vagensberškem revirju na Lupinici. Psi so gonili nekaj časa, — bila je lisica, ki jim je prišla na tir. Košato-repec, kateremu je šlo za kožo, krene jo proti selu. Pri prvi hiši stoje vrata odprta na stečaj, — smuk, pa skoči v kuhinjo. Na skednji poleg se je mlatilo. Jeden mlatičev vidi lisičji ta manever, plane k durim jih brzo zapre, vzame balto, pa previdno v kuhinjo. Bog zna, koliko kokošij in petelinov že je imela rudečekova žival na lisičjej svojej vesti, i no skrila se je — pod ognjišče. Tu jo zapazi nenavadni lovec, kateremu je od tam spodaj kazala neuprav prijazno bele svoje zobe. Toda to nikakor ne moti našega junaka — mlatiča. Previdno se bliža svojemu sovragu, ki se mu je renčoč se še vedno neljubo smijal, in bliskoma ga čresne z usesom sekirnim po grešnej glavi. Tako je prišel do „schussgelda“, ne da je rabil ni trohice prahu in svinca, vagensberški logar pa do lepega kozuha. To je prava pravcata istina, in nikaka lovška latinščina. Lisica je bila takozvana „rudeča“, ki ima lepšo dlako od navadne sive. Pa naj še človek veruje nadalje o pretekanosti te tatinske živali!

(Na Savi) 20. oktobra se nam piše. Ko sem včeraj v Ponovičah bil, pokazala mi je tamošnja gospa vlasteljica torilce baš nabranih, popolnoma zrelih, izredno debelih rudečih jagod, ki so vzrastle na grajskem vrtu — istinito redkost v drugi polovici oktobra, in poleg še po tako mrzlih dnevih in neugodnem vremenu.

(Pri Ormoži) povozil je vlak dne 19. t. m. v noči na progi proti Središču nepoznano žensko.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 21. oktobra. Caffarella oddali so včeraj v „conciergerie“ (v preiskovalni zapor).

London 21. oktobra. Okolu tri tisoč delavcev zbralo se je včeraj v Hydeparku in sklenilo odposlati deputacijo k ministru notranjih zadev, katero so spremljali v mesto, kjer jih pa je razgnala policije. Trem odposlancem dovolil se je ustop v ministerstvo notranjih zadev. Lordmayor sklical bednostni odbor, da se posvetuje o položaji.

Budimpešta 21. oktobra. Ravnatelj železnice Košice-Bogumin (Oderberg), De Maistre, je na zahtevanje komunikacijskega ministarstva moral v pokoj, ker ne zna madjarski. Isto tako se je 12 višjim uradnikom določil rok jednega leta, da se v tem letu priuče madjarščini, sicer bode tudi oni umirovljeni.

Atene 20. oktobra. Kralj in kraljica včeraj semkaj dospela. Vsprejeli so ja ministri, diplomati in dostojanstveniki. Zbornica se bode v kratkem sklicala.

Madrid 20. oktobra. Iz Tangera dohajajo vesti si nasprotujejo. „Iberia“ javlja, da zasobna izvestja zanikavajo, da bi se bilo zdravje sultana marokanskega zboljšalo.

Razne vesti.

* („K r a c h“) Polom, ki je zadel „Leipziger Disconto Gesellschaft“, vzbudil je v Berolinu velik nemir v krogih bankirjev in kapitalistov. Omenjeni zavod pripadatel je k skupini Bleichröderjevi. Delnice rečene družbe v znesku 9 milijonov in pa za 7 milijonov menic ponesrečenega zavoda so večinoma v blagajnicah Berolinskih bank. Isto tako tudi večina upnikov, vkupe z 10 milijoni zadeva Berolinski trg. Najodličnejše banke si sicer prizadevajo pomnožiti svoj delniški kapital, da bi tako poravnale svoje zaveze, toda ako se občinstva poloti nezaupnost, utegnil bi v Berolinu nastati hud polom, zlasti sedaj, ko je vojna proti rublju razveljavila ruske papirje in marsikatero nemško banko spravila v nevaren položaj.

Razširjeno zdravilo. Množeca se naročila na Moll-ovo „Francosko žganje“ dokazujejo o uspešnej uporabi tega sredstva proti protinu, trganju in vsem boleznim vsled prehlada. Steklenica 80 kr. Po poštnem povzetju ga razpošilja vsak dan A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. Po lekarnah in specerijskih prodajalnicah na deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 10 (19—7)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—157)
za vse leto gl. 4.60; za pol leta
gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Loterijske srečke 19. oktobra.

V Brnu: 78, 60, 3, 19, 12.

Tuji:

20. oktobra.

Pri **Princ Polignac** iz Podvina. — Federlein iz Kolina na Reni. — Hauße iz Draždan. — Köhler, Czech Hilfreich, Rechnitzer, Fried z Dunaja. — Falkenan iz Prage. — Langhof iz Hetzendorfa. — Munk, Klopstok iz Brna. — Töpfer iz Linca. — Jager iz Budimpešte. — Herzo, Dettelbac iz Grada. — Waida iz Kranjske gore. — Bačić iz Reke

Pri **Müllner** iz Anglije. — Müllner, Moritz, Jußt, Freund, Kary, Pretzner, Weippert z Dunaja. — Korid Morovich iz Trsta.

Pri **bavarskem dvoru**: Učely iz Trsta.

Pri **avstrijskem cesarju**: Šuligoj iz Če. ovana. — Starc iz Doba.

Pri **Virantu**: Kastelic iz Rudolfovega. — Roic iz Dolenjevsi.

Pri **južnem kolodvoru**: Rasmusan iz Kodanja. — Plommer iz Grada. — Hrovat iz Grada. — Peternel Studenca.

Umrlji so v Ljubljani:

20. oktobra: Marjana Cegnar, uradnega sluge vdova, 64 let, Križevniške ulice št. 9, za srčn. hibo.

V deželnej bolnici:

20. oktobra: Janez Jeme, delavec, 58 let, za Brigthovo boleznijo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
20. okt.	7. zjutraj	743.52 mm.	1.2° C	brezv.	megla	
	2. pop.	740.90 mm.	11.3° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	740.54 mm.	6.2° C	sl. jvz.	obl.	

Srednja temperatura 6.2°, za 4.6° pod normalom.

Dunajska borza

dne 21. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 81.35	gl. 81.30
Srebrna renta	82.60	82.45
Zlata renta	111.90	111.90
5% marčna renta	96.25	96.20
Akcije narodne banke	8.4	8.84
Kreditne akcije	281.50	281.40
London	125.20	125.30
Srebro	—	—
Napol.	9.91 1/2	9.92
C. kr. cekini	5.93	5.93
Nemške marke	61.42 1/2	61.45
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 129	gl. 25 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	167
Ogerska zlata renta 4%	100	10
Ogerska papirna renta 5%	86	70
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 119	—
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	25
Kreditne srečke	100 gl. 178	50
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	110
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	227	—

Poslano.

(7—39)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuče pice,
I kas izkušani lek proti trajnom kašlju plućevine I
želudca boleti grkljana I proti mehurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Njiva
prav blizu Ljubljane ležeča, se takoj prodaja.
Natančneje se poizve pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.
(779—1)

Učenec,
12—14 let star, ki je dovršil I. realni ali I. gimnazijalni razred, ali pa vsaj četrti ljudski razred se vsprejme takoj v neko prodajalnice z mešanim blagom na Dolenjskem. Dečki na deželi imajo prednost. — Kje pove uredništvo „Slovenskega Naroda“.
(770—4)

Kisla voda, kopališče Radence
s svojo jako obilo „natro-lithion-kislino“. Garodovi poskusi so dokazali, da je ogljeno-kisli „Lithion“ pri protinu najbolje in najgostejše zdravilo.
Vsled obilnega je radvanjska kislina voda kot specifikum pri: protinu, kamnji v želodci, mehurju, ledvicah, zlati žili, bramo-rieli, brahoru, zlatenici, zelodnih bo-leznih, kataru. Kopelji, stanovanja, restavracija cen.
Glavna zaloga pri Ferd. Plautz-u v Ljubljani.
(349—16)

Kri čistilne kroglice
so se vselej sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, navalu krvi, otrpauenih ukih, skazenem želodci, pomurjanji slasti do jedij, jetrnih in obistnih boleznih, in presegajo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljena sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna škatlja samo 21 kr., jeden zavoj s 6 škatljami 1 gl. 5 kr. — Manj kot jeden zavoj se s pošto ne razpošilja. — Prodaja (606—6)
„LEKARNA TRNKOCZY“
zraven rotovža v Ljubljani.
Razpošilja se vsak dan po pošti.

Mlekarska zadruga v Ljubljani

naznanja s tem p. n. slav. občinstvu, da je pridobila dve prodajalnici, in sicer prvo na Kongresnem trgu št. 14, (poleg „Zvezde“), drugo (760—3)

na Rimski cesti št. 9, (nekdanja brambovska vojašnica), katere prodajajo mleko, maslo, smetano in sir

od zadruga, in sicer mleko I. vrste po 8 kr., na pol posneto mleko po 5 kr., najfinjšje surovo maslo I gl. 40 kr., izvrstni Švicarski sir po 88 kr. kilo, Švicarski sir (Groyer) po 72 kr. kilo, namizni sir I. vrste po 80 kr. in II. vrste po 60 kr.

Ker je s tem želji mnogih ustrezno; nadeja se odbor zadruga, da bode slav. občinstvo v obilni meri posluževalo se mleka in mlekarskih proizvodov, kateri so gotovo fini in iz zanesljivih kmetij.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi
po znižani cen.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz mojega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrban Smukova ženitev. Humoriistična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovska sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapee. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
6. zvezek: I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojmi se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankoveci. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 gl. dobivajo Jurčičeve Pri vnanjih naročih „Zbrane spise“ po lih velja poština 50 kr. izvod, ako za posamični neve- si naroče skupno zani zvezek 5 kr., najmanj deset iz- za vezani 10 kr. vodov.

Prodajajo se v (79—60)

„NARODNI TISKARNI“
v Ljubljani,
Kongresni trg, Gledališka stolba.

BUDIMSKA
Rákóczy
GREŇČICA.
Kot gotovo uplivaajoče čistilno sredstvo priporočajo najslavnejši zdravniki pri trebusnih boleznih, zastajanji krvi, zlatej žili, boleznih na jetrih in ledicah ter škrofuloznih boleznih, mrzlici, protinu, spuščajih, zapiranji itd. Prodaja se v vseh specerijskih in prodajalnicah mineralnih vod, kakor tudi v lekarnah in droguerijah.
Lastniki: bratje Loser v Budapešti.
(307—18)

V Zvezdi, MARIJA DRENIK. V Zvezdi,
v hiši „Matice Slovenske“ v hiši „Matice Slovenske“.
Predtiskarija. Stroj za izdelovanje nogovic [Strickmaschine].
Bogata zaloga ženskih ročnih del, začetih in izvršenih.
Trakovi za vence. Harlandska preja. (29—2)